

USNESENÍ

Okresní soud Praha-východ rozhodl samosoudkyní Mgr. Barborou Janákovou ve věci

oprávněné: **Forteslegal insolvence v.o.s.**, IČO 07667485
sídlem Opuštěná 227/4, 602 00 Brno
insolvenční správkyň dlužníka Ing. Arch. Miloslava Jiřího Stříbrného,
narozeného 14. 6. 1957, bytem U garáží 1436/3, 170 00 Praha 7
zastoupená advokátkou JUDr. Kristinou Šnajderovou
sídlem Příkop 838/6, 602 00 Brno

proti
povinné: **Eva Steinitzová**, narozená 31. 5. 1952
bytem Polní 85, 250 63 Mírovice

o návrhu povinné na zastavení exekuce

takto:

Návrh povinné na zastavení exekuce vedené na základě pověření Okresního soudu Praha-východ č.j.39 EXE 158/2025-11 ze dne 11. 2. 2025, se zamítá.

Odůvodnění:

1. K návrhu oprávněné bylo zahájeno exekuční řízení k vymáhání pohledávky oprávněné ve výši 46 046 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 11,75 % ročně z částky 34 046 Kč od 16. 4. 2022 do zaplacení a se zákonným úrokem z prodlení ve výši 11,75 % ročně z částky 12 000 Kč od 1. 5. 2022 do zaplacení podle vykonatelného rozsudku Okresního soudu Praha-východ ze dne 18. 7. 2023, č.j. 7 C 266/2022-174 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 26. 9. 2024, č.j. 103 Co 27/2024-262, náhrady nákladů oprávněné a náhrady nákladů, které budou v průběhu exekuce určeny. Vedením exekuce byl pověřen soudní exekutor JUDr. Josef Lavička, Exekutorský úřad Cheb.
2. Podáním ze dne 15. 4. 2025, ve znění jeho doplnění ze dne 7. 5. 2025, povinná navrhla zastavení exekuce z důvodu uvedeného v ustanovení § 268 odst. 1 písm. h) zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“). Uvedla, že výkon exekučního titulu je v rozporu s dobrými mravy, neboť oprávněná zamlčela, že je povinna zaplatit povinné dle pravomocného rozhodnutí soudu náklady řízení ve výši 103 199,60 Kč, tedy částku přesahující jistinu vymáhané povinnosti, která je předmětem exekuce. Vzájemně vykonatelné nároky plynoucí z jednoho rozsudku by měly být předmětem zápočtu. Oprávněná náklady řízení doposud neuhradila. Oprávněná podala exekuční návrh bez předchozí řádné výzvy k plnění. Povinná do dnešního dne nemá řádně předáno usnesení o zahájení exekuce. V nalézacím řízení bylo rozhodnuto, že oprávněná nedisponuje oprávněným nárokem v požadovaném rozsahu a žalobě bylo z větší části nevyhověno. Navíc proti oprávněné je vedeno exekuční řízení na základě rozhodnutí Obvodního soudu Praha 9 ze dne 30. 6. 2023, č.j. 78 EXE 3379/2023, což jí znemožňuje nakládat se svěřenými prostředky dle insolvenčního zákona (§ 36 a § 38 zákona č. 182/2006 Sb.). Z dostupných dokumentů v insolvenčním řízení dlužníka Miloslava Jiřího Stříbrného, vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. MSPH 77 INS 17192/2017, je zřejmé, že oprávněná jako insolvenční správkyň sama přiznává, že nemá v majetkové podstatě dlužníka dostatek finančních prostředků k uspokojení zapodstatové

Shodu s prvopisem potvrzuje Irena Dörflerová

pohledávky povinné, na místo navrhuje insolvenčnímu soudu vyplatit odměnu insolvenčního správce, dle názoru povinné se jedná o zvýhodňování věřitele. Přestože se jedná o závazek vzniklý ze zákona (§ 168 insolvenčního zákona) a povinná má vůči dlužníkovi řádně přihlášenou a uznanou zapodstatovou pohledávku, je vůči ní paradoxně vedena exekuce právě insolvenční správkyní jako oprávněnou, a to na základě téhož neuhrazeného závazku, který správkyně není schopna splnit. Dochází k zneužití exekučního řízení, neboť 1) je zcela znejasněna role oprávněné, která vystupuje zároveň jako správkyně majetkové podstaty dlužníka a věřitel povinné, 2) není objektivně možné, aby exekuce vedla ke splnění povinnosti, která není a nemůže být splněna nikoli vinou povinné, ale z důvodu nečinnosti nebo omezené možnosti insolvenční správkyně, 3) pokračování exekuce by mělo represivní a nedůvodně likvidační dopad na povinnou, přestože ve skutečnosti je ona věřitelkou, a nikoli dlužnicí. Navrhovatelka má řádně přihlášenou a uznanou zapodstatovou pohledávku. Namísto uspokojení této pohledávky, je však vystavena exekuci. Insolvenční správkyně tím porušuje svou zákonnou povinnost postupovat čestně a odpovědně. Správkyně přiznává, že nemá prostředky k plnění pohledávky, přesto využívá exekuci jako prostředek nátlaku na věřitelku, čímž zneužívá exekuční řízení. Namísto uspokojení nároku je věřitelka činěna faktickou dlužnicí. Jde o popření základních principů právní jistoty a rovnosti účastníků řízení.

3. Oprávněná se k návrhu povinné na zastavení exekuce vyjádřila podáním ze dne 2. 6. 2025, tak že s ním nesouhlasí. Uvedla, že nejsou splněny zákonné podmínky pro zastavení exekuce. Exekuční řízení je vedeno v souladu s pravomocnými a vykonatelnými rozhodnutími. Povinná byla před podáním exekučního návrhu na zahájení exekučního řízení vyzvána k úhradě vymáhané pohledávky, byl jí dán prostor k vyjádření se k návrhům dalšího postupu. S ohledem na to, že před podáním exekučního návrhu nebyly splněny zákonné podmínky podle ustanovení § 140 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení, pro realizaci jednostranného zápočtu oprávněné, nezbyvalo oprávněné než podat návrh na zahájení exekučního řízení, aby dostala svým zákonným povinností a vymáhaná povinnost byla splněna. Povinná ve svém návrhu neuvedla a nedoložila žádný konkrétní důvod, který by bránil výkonu pravomocného rozhodnutí. Oprávněná své vyjádření doplnila podáním ze dne 5. 8. 2025. Uvedla, že dne 11. 7. 2025, v souladu s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 26. 6. 2025, č.j. MSPH 77 INS 17192/2017-B-130, uhradila dosud neuspokojené pohledávky za majetkovou podstatou, a to včetně pohledávky povinné za oprávněnou dle exekučního titulu a ke svému vyjádření doložila potvrzení o provedení transakce ze dne 11. 7. 2025.
4. Soudní exekutor návrhu povinné na zastavení exekuce nevyhověl a v souladu s ustanovením § 55 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „exekuční řád“), jej postoupil k rozhodnutí exekučnímu soudu.
5. Podle ustanovení § 52 odst. 1 exekučního řádu nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro exekuční řízení přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu.
6. Soud může rozhodnout o zastavení exekuce jen z důvodů uvedených v zákoně, zejména v ustanovení § 268 o. s. ř. ve spojení s ustanovením § 52 odst. 1 exekučního řádu. Podle § 268 odst. 4 o. s. ř. týká-li se nařízeného výkonu rozhodnutí některý z důvodů zastavení jen zčásti nebo byl-li výkon rozhodnutí nařízen v rozsahu širším, než jaký stačí k uspokojení pohledávky oprávněného, bude výkon rozhodnutí zastaven částečně.
7. Podle ustanovení § 268 odst. 1 písm. g) o. s. ř. výkon rozhodnutí bude zastaven, jestliže po vydání rozhodnutí zaniklo právo jím přiznané, ledaže byl tento výkon rozhodnutí již proveden; bylo-li právo přiznáno rozsudkem pro zmeškání, bude výkon rozhodnutí zastaven i tehdy, jestliže právo zaniklo před vydáním tohoto rozsudku. Podle písm. h) citovaného ustanovení výkon rozhodnutí

bude zastaven, jestliže výkon rozhodnutí je nepřípustný, protože je tu jiný důvod, pro který rozhodnutí nelze vykonat.

8. Podle ustanovení § 1982 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o. z.“), dluží-li si strany vzájemně plnění stejného druhu, může každá z nich prohlásit vůči druhé straně, že svoji pohledávku započítává proti pohledávce druhé strany. K započtení lze přistoupit, jakmile straně vznikne právo požadovat uspokojení vlastní pohledávky a plnit svůj vlastní dluh. Podle odstavce 2 citovaného ustanovení započtením se obě pohledávky ruší v rozsahu, v jakém se vzájemně kryjí; nekryjí-li se zcela, započte se pohledávka obdobně jako při splnění. Tyto účinky nastávají k okamžiku, kdy se obě pohledávky staly způsobilými k započtení.
9. Exekučním titulem v dané věci je rozsudek Okresního soudu Praha-východ ze dne 18. 7. 2023, č.j. 7 C 266/2022-174 ve spojení s rozsudkem Okresního soudu v Praze ze dne 26. 9. 2024, č.j. 103 Co 27/2024-262, kterým byla povinné uložena povinnost zaplatit oprávněné částku ve výši 46 046 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 11,75 % ročně z částky 34 046 Kč od 16. 4. 2022 do zaplacení a se zákonným úrokem z prodlení ve výši 11,75 % ročně z částky 12 000 Kč od 1. 5. 2022 do zaplacení.
10. Rozsudkem Okresního soudu Praha-východ ze dne 18. 7. 2023, č.j. 7 C 266/2022-174 ve spojení s rozsudkem Okresního soudu v Praze ze dne 26. 9. 2024, č.j. 103 Co 27/2024-262, byla oprávněné uložena povinnost zaplatit povinné náhradu nákladů řízení částku 103 199,60 Kč a náhradu nákladů odvolacího řízení 39 191,40 Kč.
11. Soudní praxe (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 1. 7. 2016, sp. zn. 20 Cdo 5443/2015) přijala závěr, že k započtení může dojít i v exekučním řízení (ve výkonu rozhodnutí), a to bez ohledu na to, zda vzájemná pohledávka vznikla před vydáním rozhodnutí, jež je podkladem výkonu rozhodnutí (exekuce), nebo až po jeho vydání. Zanikla-li exekučovaná pohledávka, je eventuálně namíste exekuční řízení ve smyslu ustanovení § 268 odst. 1 písm. g) o. s. ř., případně ustanovení § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř., došlo-li k setkání pohledávek způsobilých k započtení před vydáním rozhodnutím, ohledně zaniklé pohledávky zastavit. Obrana oprávněného v podobě „započtení proti započtení“ v intencích exekučního řízení vedeného pro vymození již ex tunc zaniklé pohledávky není možná. Povinný přitom může vznést námitku započtení vzájemné pohledávky v exekuci, aniž by musel svůj nárok uplatnit samostatnou žalobou, tato pohledávka tedy nemusí být judikátní (přiznaná soudním rozhodnutím nebo jiným titulem), a má-li základ v soukromoprávním vztahu účastníků, může jít nejen o pohledávku vyplývající z právního úkonu, ale i o pohledávku opírající se o jinou právní skutečnost (např. ex delicto) [viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. 6. 2014, sp. zn. 21 Cdo 3316/2013].
12. K zániku pohledávky započtením je ze strany povinné vyžadováno právní jednání směřující k započtení, tzv. kompenzační prohlášení. Jednostranné započtení se realizuje jednostranným adresovaným právním jednáním, ve kterém jedna ze smluvních stran prohlásí druhé, že svoji pohledávku započítává vůči pohledávce druhé strany. Účinky takového jednání nastávají doručením druhé straně. Žádná součinnost či souhlas druhé strany se nevyžaduje. Z tohoto prohlášení musí být patrné, která pohledávka, z kterého závazkového vztahu, se započítává a vůči které pohledávce je započtení činěno. U aktivně započítávané pohledávky (pohledávka strany, která činí kompenzační prohlášení) je požadavek na její přesnou identifikaci bezvýjimečný, nemá-li jít o právní jednání neurčité, a tedy zdánlivé ve smyslu § 553 odst. 1. Musí být jasné, která pohledávka se započítává. K zániku pohledávky dochází se zpětnou účinností. Okamžik účinků je dán již samotnou kompenzabilitou obou pohledávek, nastává tedy tehdy, když jsou všechny předpoklady kompenzability dány u pohledávky, u které nastaly později. K obecným podmínkám kompenzability je existence více pohledávek, reciproční totožnost subjektů (vzájemnost) a

totožnost druhu plnění. Pohledávky musejí být vzájemně opačně orientované a subjekty obou pohledávek musejí být zrcadlově totožné (srov. *Hulmák, M. a kol.: Občanský zákoník V. Závazkové právo. Obecná část (§ 1721–2054). Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2014, k § 1982).*

13. Námitku povinné, že vzájemně vykonatelné nároky plynoucí z jednoho rozsudku by měly být předmětem zápočtu, nelze považovat za účinné započtení, neboť nesplňuje zákonem stanovené předpoklady pro započtení. Předně, povinná ani netvrdí, že by pohledávku započetla, tedy že by přistoupila k požadovanému adresnému právnímu jednání směrem k oprávněné, omezuje se na tvrzení, že by pohledávky měly být předmětem zápočtu. Nadto, povinná pak ve svém podání přesně a dostatečně určité neidentifikovala pohledávku uplatňovanou k započtení, přičemž nedostatek v označení pohledávek má za následek neexistenci řádného kompenzačního prohlášení jakožto zákonného předpokladu pro účinné započtení.
14. Jde-li o tvrzenou pohledávku povinné za oprávněnou, dodává soud, že z obsahu insolvenčního rejstříku se podává, že je vedeno insolvenční řízení dlužníka Ing. Arch. Miloslava Jiřího Stříbrného, jeho insolvenčním správcem byla ustanovena Forteslegal insolvency v. o. s. Výrokem VI. usnesení ze dne 26. 6. 2025, č.j. MSPH 77 INS 17192/2017-B-130, Městský soud v Praze, uložil insolvenčnímu správci, aby nahradil dosud neuspokojené pohledávky za majetkovou podstatou ve výši 191 545,54 Kč a neuspokojené náklady majetkové podstaty ve výši 463,24 Kč. Z odůvodnění citovaného usnesení je přitom zřejmé, že dosud neuspokojené pohledávky za majetkovou podstatou co do výše 142 391 Kč představuje náhrada nákladů řízení dle rozsudku Okresního soudu Praha-východ č.j. 7 C 266/2022-174 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze, č.j. 103 Co 27/2024-262. Oprávněná přitom doložila provedení úhrady ve výši 142 391 Kč ze dne 11. 7. 2025 na účet. Č. 292294193/0800.
15. Namítala-li povinná dále, že ze strany oprávněné bylo přistoupeno exekuci, aniž byla povinná předem k úhradě vyzývána, uvádí soud, že zákon oprávněné povinnost stranu povinnou předem vyzvat k úhradě vykonatelné pohledávky neukládá. Jinými slovy, oprávněná před iniciací exekučního řízení nemusela povinnou vyzývat k dobrovolné úhradě.
16. K námitce povinné, že nemá řádně předáno usnesení o zahájení exekuce, soud uvádí, že exekutor, kterému došel exekuční návrh, požádá exekuční soud nejpozději do 15 dnů ode dne doručení návrhu o pověření a nařízení exekuce. Exekuční soud pověří exekutora vedením exekuce, jsou-li splněny zákonem stanovené předpoklady vedení exekuce. Pověření není soudním rozhodnutím a nedoručuje se účastníkům řízení (viz § 43a exekučního řádu). Exekutor zašle povinnému vyrozumění o zahájení exekuce nejpozději s prvním exekučním příkazem, který mu v exekučním řízení doručuje; spolu s vyrozuměním zašle exekutor povinnému exekuční návrh a kopii exekučního titulu (viz § 44 exekučního řádu). Ze spisu exekutora je přitom zřejmé, že vyrozumění o zahájení exekuce bylo povinné doručeno na adresu trvalého pobytu fikcí dne 17. 3. 2025.
17. Námitky povinné, jimž odůvodňovala návrh na zastavení exekuce soud neshledal důvodnými. Oprávněná disponuje exekučním titulem, dle něhož má za povinnou pohledávku ve vymáhané výši. Pakliže povinná pohledávku neuhradila ve lhůtě stanovené jí exekučním titulem, byla oprávněná oprávněna přistoupit k zahájení exekučního řízení, nehledě na existenci předchozí výzvy. Vyrozumění o zahájení exekuce pak bylo povinné řádně doručováno soudním exekutorem. Případnou pak nebyla ani argumentace započtením, neboť povinná se omezila na tvrzení, že by tomu tak mělo být, ale nikterak netvrdila, že by k právnímu jednání spočívajícímu v jednostranném započtení pohledávek z její strany došlo. Z uvedených důvodů tak soudu nezbylo, než návrh povinné na zastavení exekuce zamítnout.

18. Soud v tomto usnesení o náhradě nákladů řízení soud nerozhodoval, neboť v souladu s ustanovením § 87 a § 88 exekučního řádu náklady exekuce a náklady oprávněné vymůže exekutor na základě příkazu k úhradě nákladů exekuce.

Poučení:

Proti tomuto usnesení mohou účastníci řízení podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení Krajskému soudu v Praze prostřednictvím podepsaného soudu.

Praha 15. října 2025

Mgr. Barbora Janáková, v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Irena Dörflerová

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 17.12.2025. Připojení doložky provedl/a Irena Dörflerová dne 19.12.2025.